

SAGUBA ETA KATUBA.

Goiko sola zulotik
 begiraka beera,
 zegoala bein saguba
 gelacho batera,
 apalean ikusi
 zuben jankai ona,
 manteka maskuri bat
 asiya zegona,
 eta jachi naiean
 zebilela aruntz,
 achaparrakin zerbait
 koiska egiñik uts,
 erori ta portunak
 emanikan ala,
 zuzen buruz sartu zan
 maskuriartara:
 an zala gertatutzen
 oso guriturik,
 eta pasa zitzaion
 gauzaz arriturik,
 esan zuben: bañan zer
 gertatzen zait neri,
 egiyetan otenaiz
 ni onuntz erori:
 ezin sinist liteke
 amets bat eztanik,
 onelako portunik
 gaur egiterik nik,
 eroritzia etzait

gertatu kaltia,
 ai au nere poza ta
 nere suertia;
 eta oek esanaz
 berriro jan ta jan,
 ari zala sarturik
 buruz manteketan,
 katubapasarikan
 zulo atekotik,
 saguba artu zuben
 isats atzekotik,
 eta galdetu ere
 gabe zu nor zera,
 manteka maskuritik
 kanpora atera,
 eta an bertan zuben
 egin otorduba,
 janik sagu mantekaz
 gozo gurituba.

.

Kolpez egiten dana
 portunaren jabe,
 kolpez geldi liteke
 portunarik gabe;
 poz iraunkorrik ezin
 bailiteke billa,
 zeñen poz batentzako
 penak dauden milla.

